

Aj dnes Cirkev potrebuje silných a odvážnych biskupov

Mons. Charles Pope

14. januára 2020 ✝ Cirkev

Komunikácia medzi sv. Bazilom a prefektom cisára prezrádza silnú osobnosť biskupa. Aké je v porovnaní s ním súčasné duchovenstvo?

Zdroj: flickr.com

2. januára sme slávili sviatok sv. Bazila Veľkého a sv. Gregora Naziánskeho. Boli to biskupi v Kapadóci (dnešné Turecko) žijúci v búrlivom období ariánskej herézy, ktorá popierala Kristovo božstvo. Napriek jednoznačnému záveru zo strany Nicejského koncilu sa ariánski heretici nevzdávali svojho presvedčenia. Svätí Bazil a Gregor boli mocnými bojovníkmi za pravdu v dlhom zápase o vykorenenie herézy. Keď sa cisár Julián Apostata snažil prinútiť ich, aby dovolili ariánskym heretikom pristupovať k svätému prijímaniu, títo biskupi to jednoznačne odmietli.

Komunikácia medzi sv. Bazilom a miestnym prefektom cisára prezrádza silnú osobnosť biskupa, ktorá je dnes vzácna. Na Bazilov tvrdý odpor prefekt reagoval slovami:

„Čo ste zošaleli, že kladiete odpor vôli cisára, pred ktorým sa korí celý svet? Nebojíte sa jeho hnevu, ani vyhnanstva, ani smrti?“

„Nie,“ odpovedal Bazil pokojne, „kto nemá čo stratiť, nemusí sa báť straty; vy ma nemôžete poslať do vyhnanstva, pretože celý svet je môj domov; pokiaľ ide o smrť, len mi ňou preukážete najväčšiu láskavosť; ani mučenie mi nemôže uškodiť: jedna rana ukončí môj krehký život a s ním aj moje utrpenie.“

„Ešte nikdy,“ odpovedal prefekt, „sa nikto som mnou neopovážil takto rozprávať.“

„Možno je to preto,“ odvetil mu Bazil, „že ste si ešte nikdy nezmerali silu s kresťanským biskupom“.

Cisár nakoniec ustúpil.

Život raných biskupov bol plný utrpenia, vyhnanstva a mučeníctva. Tridsiati spomedzi prvých tridsiatich troch pápežov boli umučení, dvaja zomreli v exile a iba jeden zomrel prirodzenou smrťou. Podobné to bolo s mnohými biskupmi v staroveku, napríklad s Atanážom, Jánom Zlatoústym, Bazilom a Gregorom. Je ťažké predstaviť si mnohých súčasných lídrov Cirkvi, že by vydržali takéto utrpenie. Mnohí

biskupi a vyššie duchovenstvo dnes žije pohodlne a v bezpečí. Dokonca aj nižšie duchovenstvo žije pomerne odrezané od sveta, chránené pred bežnými starosťami laikov. Mnohí máme zabezpečenú zdravotnú starostlivosť, bývanie, pranie a čistenie šatstva, stravu a personál, ktorý rieši mnohé naše každodenné záležitosti. Nech Boh žehná všetkých, ktorí sa o nás tak dobre starajú!

Problém je však v tom, že keď duchovenstvo spohodlnie, už sa nedokáže vysporiadať ani s malými utrpeniami, nieto ešte s väčšími, ktoré by mohli nastať pri kázaní evanjelia nekompromisným a jasným spôsobom. Ak toto utrpenie neprijmeme do nášho života, potom sa bojíme o ňom kázať aj ostatným.

Na rozdiel od sv. Bazila, ktorý cítil, že nemá čo stratiť, my, moderné duchovenstvo, si často myslíme, že máme priveľa čo stratiť. Vlastne celá Cirkev (prínajmenšom na blahobytnom Západe) sa obáva, že máme až priveľa čo stratiť. Obávame sa straty popularity, politickej moci a prístupu; obávame sa dopadu na našu kariéru; obávame sa, že prideme o budovy, inštitúcie a programy, ako aj o peniaze a prostriedky na ich zachovanie. Vyzerá to tak, že sa obávame takmer o všetko s výnimkou straty našej viery, ohľadom ktorej sme až príliš ochotní uzatvárať kompromisy, mnohé veci si nevšímať alebo vieru rozriedovať, len aby sme si udržali menej dôležité veci.

Nakoniec však tomuto svetu a diablovi aj tak nikdy nebudú stačiť kompromisy, ktoré urobíme, a budú na nás tlačiť dovtedy, kým neprídeme o posledný kúsok našej integrity. Čokoľvek si zabezpečíme prostredníctvom kompromisu, vždycky to bude len dočasné. Bude to Pyrrhovo víťazstvo. Napriek všetkej našej snahe zapadnúť do moderného sveta, sme stále nútení zatvárať kostoly a školy; katolícke charity strácajú zmluvy; našich veriacich ustavične ubúda. Svet nás nemôže spasiť; naša popularita či modernosť nikoho nepovzbudí k viere ani nebude priťahovať konvertitov. Vlastniť pekné budovy je nanič, ak sú prázdne.

Končíme paradoxom. Keď budeme žiť v obavách, aby sme o veľa neprišli, prideme o všetko. Keď slobodne prijmeme, že nemáme čo stratiť, získame všetko, pretože získame Ježiša Krista a všetko, čo nám slúbil na tomto svete i v budúcom živote.

Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše (Mt 6:33).

Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho (Mt 10:38 – 39).

Sv. Bazil, sv. Gregor i všetci hrdinovia a mučeníci, orodujte za nás kňazov i laikov!

Mons. Charles Pope je farárom farnosti sv. Cypriána vo Washingtone, DC.

A Picture of a Strong Bishop in the Face of Suffering

■

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/aj-dnes-cirkev-potrebuje-silnych-a-odvaznych-biskupov/>